

forslaget under Nr. 3, end at det er fastsat, at, naar Forpagteren vil afstaae Forpagtningen til Andre end de i § 3 nævnte nærmest beslægtede Personer, da skal Prisen for den udfindes ved offentlig Auction. Naar Godseieren saa vil yde det, som bliver kudit ved den offentlige Auction, skal han være berettiget til at udløse Forpagteren. Herved opnaaes den Fordeel i Sammenligning med Afattelsen af de Contracter, hvortil jeg før henviste, at Godseieren ikke behøver at løskjøbe sig for hvilken som helst Person og til hvilken som helst Pris, der bliver opstillet. Da der bliver afholdt en offentlig Auction, saa kan man ikke let tænke sig, at saadanne Speculationer skulde lade sig opstille som de af mig nys antydede. Det vil nemlig kun være enkelte Tilfælde, hvor en saadan Forpagtning i Virkeligheden har en Salgsverdi for Forpagteren. I mange Tilfælde vil den jo ikke have nogen stor Salgsverdi for ham. Har Forpagteren saaledes modtaget en Gaard, som er i god Stand, saa vil der ikke være Spørgsmaal om nogen synderlig Salgsverdi af Forpagtningen, thi der vil ikke være Noget at løbe paa, idet det er sandsynligt, at Godseieren vil være gaaet saa nær til den høieste Afgift, der kan svares, som muligt. Men der kan dog træffe Tilfælde, hvor der vil være Spørgsmaal om, at Forpagtningen har en stor Salgsverdi, f. Ex. naar Forpagteren har overtaget en forfalden Gaard, forfalden paa Bygninger og paa Jord, og saa har istandsat dem. En saadan Istandsættelse kan have kostet Forpagteren ikke saa lidt, og dens Udbytte saaledes være ikke saa lille et Beløb værd. — Som den høitagtede Formand har gjort det høie Thing bekjendt med, har jeg bedet om at faae Forslaget under Nr. 10 afstemt i to Dele, saaledes at det sidste Punktum af samme, der vedrører Forpagterens Creditørens Ret, bliver afstemt særskilt for sig. Dette er begrundet i, at jeg har ønsket, at der ikke maatte være Noget til Hinder for, at de, som mulig kunde gaae ind paa den første Deel af Forslaget, men ikke paa den sidste Deel, nemlig paa Bestemmelsen om Creditørens Ret, skulde kunne stemme for den første Deel. — Jeg skal endnu kun tilføie, at jeg kunde ønske, at det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds

(Madvig) og det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Broch), som ved 2den Behandling udtalte sig med saa megen Dygtighed om det i Ændringsforslaget under Nr. 10 berørte Spørgsmaal, vilde yttre sig om, hvorvidt de finde, at, hvad min ærede Medforslagsstiller og jeg i saa Henseende nu have foreslaaet, er tilstrækkelig klart.

Rosenørn-Teilmann: Det er blevet mig overdraget at begrunde det Ændringsforslag, som bærer 7 ærede andre Landsthingsmænds Navn foruden mit. Dette vilde formentlig kunne stee med meget saa Ord, men, da jeg ikke tidligere har taget Ordet i denne Sag, maa jeg ønske at benytte Leiligheden til at fremsætte en noget mere almindelig Udtalelse, som kan tjene til deels at motivere min Stilling til Sagen i det Hele, deels særlig at motivere min Stilling ligesoverfor Ændringsforslaget under Nr. 10, hvis ene Forslagsstiller nys havde Ordet. Til at nære Duffet om at fremkomme med en saadan mere almindelig Udtalelse har jeg faaet Anledning ved den Forhandling, som jeg overværede her igaar. — Jeg skal begynde med at erklære, at jeg er enig med det ærede 7de Kongevalgte Medlem (Ussing) i, at det ved denne Sags Behandling er meget vanskeligt at afholde Tanken fra at jøge hen til en anden Sag, som ikke for Tiden ligger for her i Thinget, og som jeg selvfølgelig ikke iøvrigt skal berøre videre i dette Dieblit. Men jeg maa dernæst paa den anden Side erklære mig enig med den ærede Ordforer i, at det ikke destomindre er meget ønskeligt, at man saarvidt mulig holder sin Tanke fast ved, hvad der her ligger for, og lader den hvile alene paa denne Sag. Det vilde være meget lidet ønskeligt, om man ved at undlade dette, skulde komme til at lade denne Sag for En selv faae ligesom et lidet Anstrog af at være en Partisag. Det vilde være meget lidet ønskeligt i og for sig, men det vilde navnlig efter min Formening være i allerhøieste Grad lidet ønskeligt, om denne Sag nogen sinde her i Thinget skulde blive Gjenstand for Behandling som en Partisag. — Man har sagt, at den hyppigere Benyttelse af Forpagtningsretten efter Forordningen af 15de